

Validation and Gender Invariance Analysis of the Riverside Life Satisfaction Scale

Farhad Tanhaye Reshvanloo

Department of Psychology, Shandiz Institute of Higher Education, Mashhad, Iran. E-mail: farhadtanhay@um.ac.ir

Hadi Samadieh

Corresponding Author, Department of Psychology, University of Birjand, Birjand, Iran. E-mail: h.samadieh@birjand.ac.ir

Marziyeh

Mashayekhi

MA in Educational Psychology, Isfahan Branch, Payame Noor University, Isfahan, Iran. E-mail: mashayekhim1375@gmail.com

Fateme Farzane

MA in Clinical Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran. E-mail: Fatemehfarzaneh61@gmail.com

Batool Goli

MA in School Counseling, Shahid Hashemi Nejad Campus, Farhangian University, Mashhad, Iran. E-mail: bgoli1313@gmail.com

Aliasghar

Shahabifar

MA in Counseling, Shahid Beheshti Campus, Farhangian University, Mashhad, Iran. E-mail: asgharshahabifar9941@gmail.com

Abstract

The Satisfaction with Life Scale (SWLS; Diener et al., 1985) has been a standard measure for over thirty years. However, the concept of life satisfaction has evolved during this time. This study aimed to evaluate the psychometric properties of the Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS) among university students. Using a convenience sampling method within a validation design, 210 students from private institutions in Mashhad were recruited. Participants completed the RLSS (Margolis et al., 2019), the SWLS (Diener et al., 1985), a short form of the Psychological Well-Being Scale (Reif, 1989), and the Kessler Psychological Distress Scale (Kessler et al., 2002). The study assessed content validity, gender-based confirmatory invariance, convergent and divergent validity, as well as internal consistency and reliability. The Content Validity Ratio (CVR) for the entire scale was 0.87, and the Content Validity Index (CVI) was 0.97. Cronbach's alpha coefficient was 0.88, and the Spearman-Brown split-half reliability coefficient was also 0.88. Confirmatory factor analysis yielded positive results across the entire sample, including both genders, indicating factorial invariance by gender. Both convergent and divergent validity were confirmed ($p^* < 0.01$). A significant difference in life satisfaction was observed across age groups, with younger individuals reporting higher satisfaction levels. No notable differences were found regarding gender, marital status, educational level, or employment status. The RLSS demonstrates strong validity and reliability among the student population, supporting its suitability for use in future research.

Keywords: Invariance; Life Satisfaction; Reliability; Students; Validity

Cite this Article: Tanhaye Reshvanloo, F., Samadieh, H., Mashayekhi, M., Farzane, F., Goli, B., & Shahabifar, A. (2025). Validation and Gender Invariance Analysis of the Riverside Life Satisfaction Scale. *Educational Measurement*, 15(59), 147-174. <https://doi.org/10.22054/jem.2025.80456.3551>

© 2016 by Allameh Tabataba'i University Press
Publisher: Allameh Tabataba'i University Press

Introduction

Life satisfaction refers to an individual's cognitive evaluation of their overall quality of life (Shin & Johnson, 1978). This subjective assessment becomes especially significant during transitional life stages, such as the shift from adolescence to adulthood—a period that often coincides with entering higher education (Cruwys et al., 2021). Research underscores the psychological and social implications of life satisfaction, demonstrating its strong predictive role in students' quality of life (Tavakoly Sany et al., 2023). Moreover, life satisfaction is associated with individuals' willingness to seek mental health services (Michalski et al., 2022) and their overall happiness (Talebzadeh-Sani et al., 2023).

A national survey in Iran identified income as the strongest predictor of life satisfaction, followed by life circumstances, gender, social support, age, negative affect, and education (Salehi et al., 2024). These findings highlight the importance of accurate measurement and targeted interventions to improve life satisfaction at both individual and societal levels.

Numerous instruments have been developed to measure life satisfaction, most notably the widely-used Satisfaction with Life Scale (SWLS; Diener et al., 1985). However, this scale presents several limitations. Certain items exhibit cultural variability in their psychometric properties (Oishi, 2006; Tucker et al., 2006), and its fifth item ("If I could go back in life, I would change almost nothing") consistently shows lower factor loadings compared to the other four items (Pavot & Diener, 2008; Margolis et al., 2019). Additionally, the scale is vulnerable to acquiescence bias - the tendency for respondents to agree with statements irrespective of their content - which may threaten its validity.

While single-item measures offer convenience, they present significant methodological challenges, including limited precision, reduced reliability, compromised construct validity, measurement error, interpretive ambiguity, and lack of cross-cultural invariance (Raudenská, 2023). To address these limitations, researchers at the University of California, Riverside developed the Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS), which seeks to both refine the conceptual boundaries of life satisfaction and minimize response biases. The

current study aims to validate this new scale and examine its factor structure within a student population.

Literature Review

The Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS) was developed by University of California, Riverside researchers to expand the conceptual framework of life satisfaction and reduce response bias. Its validation involved three sequential studies.

In the first study, 504 English-speaking participants (aged 18-67) completed the initial 23-item version alongside established measures of life satisfaction (Diener et al., 1985), affect, happiness, psychological well-being, personality traits, and demographic-cognitive characteristics. Exploratory factor analysis using weighted least squares revealed a unidimensional structure accounting for 58% of variance, with six items capturing both direct and indirect aspects of life satisfaction. This structure was subsequently confirmed through confirmatory factor analysis.

The second study investigated relationships between the refined six-item scale and various life satisfaction correlates, including weekly affect patterns and social responsiveness. The third study sought to replicate these findings while examining associations between personal values and life satisfaction.

The final instrument uniquely incorporates both direct evaluations and indirect indicators (e.g., feelings of regret and desire for life changes). Comprehensive psychometric testing established its unidimensionality, excellent internal consistency ($\alpha = 0.88$), and strong test-retest reliability. Both exploratory and confirmatory factor analyses support its single-factor structure, while convergent and discriminant validity have been demonstrated through expected relationships with personality dimensions, psychological well-being indicators, value systems, and demographic characteristics (Margolis et al., 2019).

Methodology

This study utilized a correlational design with test validation methodology. Participants consisted of undergraduate students recruited from private higher education institutions in Mashhad during the 2023-2024 academic year. Following Kyriazos's (2018) recommendations regarding sample size requirements based on the Riverside Life Satisfaction Scale's item parameters, we initially

targeted 200 participants, subsequently expanding to 220 to accommodate potential attrition.

The sample was selected through convenience sampling, with data collected electronically via Google Forms distributed through classroom communication channels. The data collection period spanned February 14-29, 2024, employing four standardized measures:

1. Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS)
2. Psychological Well-Being Scale-Short Form (PWB)
3. Satisfaction with Life Scale (SWLS)
4. Kessler Psychological Distress Scale (K6)

All statistical analyses were performed using SPSS 27 and AMOS 24 software packages.

Results

Psychometric Evaluation Findings:

The study comprehensively assessed the Riverside Life Satisfaction Scale's psychometric properties, examining content validity, factor structure, gender invariance, internal consistency, and reliability. The content validity analysis yielded excellent results, with a content validity ratio (CVR) of 0.87 and content validity index (CVI) of 0.97. Reliability analyses demonstrated strong internal consistency, as evidenced by both Cronbach's alpha ($\alpha = 0.88$) and Spearman-Brown split-half reliability coefficients ($r = 0.88$). Confirmatory factor analysis confirmed the scale's structural validity across the full sample, with results indicating measurement invariance between male and female participants, suggesting equivalent factor structure across genders.

Validity and Group Differences Analysis:

The convergent and divergent validity analyses revealed significant positive correlations between the Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS) and both the Satisfaction with Life Scale (SWLS) and psychological well-being measures ($p < 0.01$). Conversely, psychological stress showed a significant negative correlation with RLSS scores ($p < 0.01$). Notable age differences emerged, with participants aged 18–21 reporting the highest life satisfaction and those 34 and older reporting the lowest ($p < 0.01$, $F = 4.37$). No significant differences were observed based on gender ($p > 0.05$, $t = 0.25$), marital status, education level, or employment status ($p < 0.01$).

Discussion

This study aimed to evaluate the psychometric properties of the Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS), with findings indicating strong internal consistency among scale items and their relationship with the total score, demonstrating reliability at desirable levels that ensure consistent and reproducible assessments. These results align with previous research (Adamczyk et al., 2020; Alıcı & Seçim, 2020), which similarly reported high reliability and internal consistency for both the scale's dimensions and total score. Confirmatory factor analysis supported the RLSS's unidimensional structure, showing optimal model fit indices and statistically significant factor loadings that are consistent with Margolis et al.'s (2019) original validation. The substantial factor loadings further reinforce the scale's effectiveness in assessing overall life satisfaction, suggesting it provides a robust and psychometrically sound measure of this construct. The convergence of these findings with prior studies strengthens confidence in the RLSS as a valid and reliable instrument for evaluating life satisfaction across different populations and research contexts.

Additionally, gender invariance was examined by comparing factor loadings and covariances across male and female groups, with results confirming that RLSS scores are not influenced by gender—a finding that strengthens the instrument's validity and aligns with prior research (Margolis et al., 2019). Despite its robust psychometric properties, the scale has limitations: it may not fully capture the multidimensional nature of life satisfaction, which encompasses factors beyond its current scope. Furthermore, as a self-report measure, it remains susceptible to response biases such as social desirability. Finally, while the RLSS demonstrates strong validity among student populations, its generalizability to broader demographic groups requires further investigation.

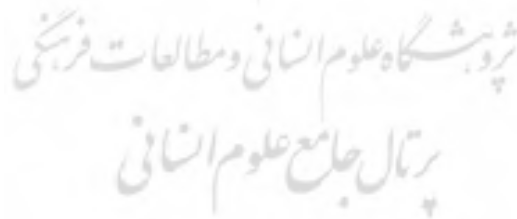
Conclusion

This study confirms the robust psychometric properties of the Riverside Life Satisfaction Scale (RLSS) in university student populations, establishing its reliability and validity as an effective measure of life satisfaction. The scale demonstrates high internal consistency and factorial invariance across genders, supporting its utility for diverse student groups. The observed positive association with psychological well-being and negative correlation with psychological distress further

validate its conceptual foundations. While age-related differences highlight the importance of developmental considerations in life satisfaction assessment, the absence of significant variations by gender, marital status, education level, or employment status suggests broad applicability within academic settings. These findings position the RLSS as a psychometrically sound instrument for both research and practical applications in higher education contexts. Future research directions should investigate the scale's generalizability to non-student populations and explore additional contextual factors that may influence life satisfaction measurements.

Acknowledgments

We would like to express our sincere appreciation to all the professors and students whose invaluable contributions and unwavering support made this research possible. Their generous participation and insightful feedback were instrumental at every stage of this study, from conceptualization to implementation. We are deeply grateful for their time, expertise, and commitment to advancing our understanding of life satisfaction measurement

اعتباریابی و تحلیل تغییرناپذیری جنسیتی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید

فرهاد تنهای رشوانلو

هادی صمدیه *

مرضیه مشایخی

فاطمه فرزانه

بتول گلی

علی اصغر شهابی فر

گروه روان‌شناسی، موسسه آموزش عالی غیردولتی غیرانتفاعی شاندیز، مشهد، ایران.
رایانامه: farhadtanhay@um.ac.ir
نویسنده مسئول، گروه روان‌شناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران. رایانامه:
h.samadieh@birjand.ac.ir
کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، واحد اصفهان، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران.
رایانامه: mashayekhim1375@gmail.com
کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.
رایانامه: Fatemehfarzaneh61@gmail.com
کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، پردیس شهید هاشمی نژاد، دانشگاه فرهنگیان، مشهد،
ایران. رایانامه: bgoli1313@gmail.com
کارشناسی ارشد مشاوره، پردیس شهید بهشتی، دانشگاه فرهنگیان، مشهد، ایران. رایانامه:
asgharshahabifar9941@gmail.com

چکیده

در طی بیش از سه دهه، مقیاس رضایت از زندگی (SWLS; Diener et al., 1985) مورد استفاده قرار گرفته است؛ اما در این مدت تغییراتی در تفسیر رضایت از زندگی ایجاد شده است. هدف از پژوهش حاضر بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید (RLSS) در میان دانشجویان بود. در یک طرح اعتباریابی، ۲۱۰ نفر از دانشجویان مؤسسات غیردولتی شهر مشهد، به صورت در دسترس انتخاب شدند و مقیاس رضایت از زندگی ریورساید (SWLS; Margolis et al., 1985)، مقیاس رضایت از زندگی (SWLS; Diener et al., 1985)، فرم کوتاه مقیاس بهزیستی روان‌شناختی (Reif, 1989) و مقیاس فشار روانی کسلر (Kessler et al., 2002) را تکمیل کردند. روایی محتوایی، تغییرناپذیری جنسیتی تأییدی، همگرا و واگرا و همچنین همسانی درونی و پایایی مورد بررسی قرار گرفت. شاخص CVR برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۷ و شاخص CVI برابر با ۰/۹۷ به دست آمد. آلفای کرونباخ نیز ۰/۸۸ و ضریب دونیمه کردن اسپیرمن براون برابر با ۰/۸۸ بود. روایی عاملی تأییدی در کل نمونه، زنان و مردان، مطلوب بود. ساختار عاملی مقیاس بر حسب جنسیت تغییرناپذیر بود. روایی همگرا و واگرا نیز مطلوب بود ($P < ۰/۰۱$). تفاوت سنی معنادار بود و افراد جوان‌تر رضایت از زندگی بیشتری داشتند؛ اما بر اساس جنسیت، تأهل، تحصیلات و اشتغال تفاوت معناداری به دست نیامد. به نظر می‌رسد مقیاس رضایت از زندگی ریورساید (RLSS) از روایی و پایایی مطلوبی در دانشجویان برخوردار بوده و مقیاس مناسبی برای مطالعات آتی است.

کلیدواژه‌ها: پایایی، تغییرناپذیری، دانشجویان، رضایت از زندگی، روایی

استناد به این مقاله: تنهای رشوانلو، فرهاد، صمدیه، هادی، مشایخی، مرضیه، فرزانه، فاطمه، گلی، بتول و شهابی فر، علی اصغر. (۱۴۰۴). اعتباریابی و تحلیل تغییرناپذیری جنسیتی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید مقاله. فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی، ۱۵(۵۹)، ۱۴۷-۱۷۴. <https://doi.org/10.22054/jem.2025.80456.3551>

مقدمه

در چند دهه اخیر، مفهوم رضایت از زندگی به عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی بهزیستی روانی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. بهزیستی روانی شامل دو مفهوم بهزیستی عاطفی (بعد هیجانی) و رضایت از زندگی (بعد شناختی) است (Diener, 1984). اصطلاح «رضایت از زندگی» به ارزیابی عمومی و شناختی فرد از کیفیت کلی زندگی اشاره دارد (Shin & Johnson, 1978). این ارزیابی‌های ذهنی در دوره‌های حساس رشدی و از آن جمله دوره گذار از نوجوانی به جوانی که هم‌زمان با ورود به دانشگاه نیز است، اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند (Cruwys et al., 2021). در این دوره چالش‌های مرتبط با هویت، سبک زندگی، برقراری روابط نزدیک، مسائل تحصیلی و نگرانی‌های مربوط به آینده، می‌تواند کیفیت و ماهیت دیدگاه افراد نسبت به زندگی را با تغییرات زیادی مواجه کند (Hawkins et al., 2009). برخی مطالعات داخلی با اشاره به این یافته که حدود ۵۰ درصد از دانشجویان ایرانی رضایت از زندگی پایینی دارند (متولیان و همکاران، ۱۳۹۸)، اهمیت شناسایی پیامدها و پیشایندهای رضایت از زندگی را مورد تأکید قرار می‌دهند.

رضایت افراد از زندگی پیامدهای روان‌شناختی و اجتماعی مهمی را در بر دارد. نتایج مطالعه Tavakoly Sany و همکاران (2023) با هدف شناسایی عوامل تعیین‌کننده کیفیت زندگی در دانشجویان نشان داد که رضایت از زندگی از نیرومندترین پیش‌بینی‌کننده‌های کیفیت زندگی است. برخی یافته‌ها نشان می‌دهد که رضایت از زندگی پیش‌بینی‌کننده تمایل افراد به استفاده از خدمات مرتبط با سلامت روان (Michalski et al., 2022) و شادکامی (Talebzadeh Sani & Nadi, 2023) است. در خصوص عوامل تعیین‌کننده، نتایج یک پیمایش ملی در ارتباط با پیشایندهای رضایت از زندگی در ایران نشان داد که درآمد (به عنوان شاخص مهم جایگاه اجتماعی-اقتصادی)، قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده رضایت از زندگی بود و پس از آن معیارهای زندگی، جنسیت، حمایت اجتماعی، سن، عاطفه منفی و تحصیلات نقش تعیین‌کننده داشتند (Salehi et al., 2024). در مطالعه ترکیبی دیگری که اخیراً در جمعیت دانشجویان ایرانی انجام شد، مشخص گردید که عوامل سیستمی مانند بی‌عدالتی، فساد و فقدان آزادی‌های مدنی نیز نقش مهمی در نارضایتی دانشجویان ایفا می‌کنند (Saeedy, 2024). در سایر مطالعات، عواملی چون حس تعلق (صمدیه و تنهای رشوانلو، ۲۰۲۳)، نزدیکی رابطه (صمدیه و همکاران، ۲۰۱۹)، فعالیت بدنی

(Fernández-Sánchez et al., 2024)، تعلق به دانشگاه (Samadieh & Rezaei, 2024)، قلدری و قربانی شدن (Chen et al., 2024) و عزت نفس (Garnique-Hinostroza et al., 2024)، در رضایت از زندگی نقش داشتند. مجموع این یافته‌ها، اهمیت اندازه‌گیری دقیق رضایت از زندگی و طراحی مداخلات کارآمد به منظور ارتقای آن در ابعاد مختلف فردی و اجتماعی را مورد تأکید قرار می‌دهند.

ابزارهایی با هدف سنجش رضایت از زندگی طراحی شده است. یکی از این ابزارها، مقیاس رضایت از زندگی Diener و همکاران (1985) است که در پژوهش‌های متعددی با هدف سنجش قضاوت‌های شناختی کلی افراد در ارتباط با رضایتمندی از زندگی مورد استفاده قرار گرفته است. همبستگی نسبتاً بالا با سایر مقیاس‌های بهزیستی ذهنی، ثبات در طول زمان، حساسیت کافی نسبت به شناسایی تغییرات رضایت از زندگی در افراد در طی مداخلات بالینی، همسانی درونی و برخورداری از روایی افتراقی ازجمله مزیت‌ها و نقاط قوت این مقیاس است که در مطالعه Pavot and Diener (1993) مورد اشاره قرار گرفته‌اند. باین حال، مقیاس رضایت از زندگی Diener و همکاران (1985) محدودیت‌هایی دارد که بهتر است در زمان طراحی ابزارهای جدید، موردنظر قرار بگیرند.

نخست اینکه برخی گویه‌های مقیاس رضایت از زندگی (SWLS)، در فرهنگ‌های مختلف، کارکرد متفاوتی دارند (Oishi, 2006; Tucker et al., 2006). این مسئله در مطالعه Diener and Diener (1995) که همبسته‌های بین فرهنگی رضایت از زندگی و عزت نفس را بررسی کردند، مشخص شد. Diener and Diener (1995) در پژوهش خود، دانشجویان ۳۱ کشور را مورد مطالعه قرار دادند و دریافتند که روابط میان رضایت از زندگی و عواملی از قبیل عزت نفس، رضایت مالی، رضایت از دوستان و رضایت از خانواده در کشورهای مختلف، متغیر بود. به عنوان نمونه، رضایت مالی همبسته نیرومندتر رضایت از زندگی در کشورهای کم درآمد بود. این یافته نشان می‌دهد که شرایط اقتصادی بسته به سطح رفاه هر کشور، تأثیر متفاوتی بر رضایتمندی از زندگی می‌تواند داشته باشد. همچنین، میزان فردگرا بودن جوامع، تعدیل کننده ارتباط میان عزت نفس و رضایت از زندگی بود که نشان می‌دهد ارزش‌های فرهنگی چگونگی ارتباط این سازه‌ها با یکدیگر را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

دوم اینکه، طبق نظر Margolis و همکاران (2019)، Pavot and Diener (2008) در جدیدترین ارزیابی انجام‌شده از مقیاس رضایت از زندگی (SWLS)، اذعان نمودند که گویه پنجم این مقیاس «اگر می‌توانستم در زندگی به عقب برگردم، تقریباً هیچ چیز را عوض نمی‌کردم» به‌طور پیوسته‌ای، بار عاملی کمتری نسبت به چهار گویه دیگر دارد. در تبیین این موضوع، این نکته ذکر شده است که این گویه مربوط به گذشته است، درحالی‌که چهار گویه دیگر به‌طور ضمنی بر زمان حال متمرکز هستند (زندگی من در بیشتر جنبه‌ها با ایده‌آل‌هایم تطبیق دارد). بعلاوه، چهار گویه نخست مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) شاخص‌های مستقیم رضایت از زندگی هستند «از زندگی‌ام راضی هستم»، درحالی‌که گویه پنجم یک شاخص غیرمستقیم است. ازاین‌رو، محتمل هست که افراد با توجه به دشواری‌های زندگی خود در گذشته رویکرد متفاوتی در پاسخ‌دهی به چهار گویه اول (متمرکز بر زمان حال) و گویه پنجم داشته باشند.

سومین محدودیت مقیاس رضایت از زندگی به سوگیری رضایت^۱ مربوط می‌شود. تمایل پاسخ‌دهندگان به موافقت با گویه‌ها صرف‌نظر از محتوای پرسشنامه، اعتبار ابزارهایی مانند رضایت از زندگی Diener و همکاران (1985) را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد. تمایل به موافقت با گویه‌ها ممکن است منجر به بیش‌برآورد کردن سطوح رضایت از زندگی شود؛ چراکه افراد ممکن است نقادانه هر عبارت را بر اساس احساسات واقعی خودارزیابی نکنند (Diener, 2013). سوگیری رضایت، امکان مقایسه‌های بین فرهنگی را هم می‌تواند دشوار کند. به‌عنوان مثال، فرهنگ‌های با تمایل بالاتر به موافقت در مقایسه با جوامعی که تمایل کمتری به موافقت دارند، ممکن است نمرات رضایت از زندگی بالا و کاذبی را نشان دهند (Margolis et al., 2019). علاوه بر این، سوگیری رضایت می‌تواند منجر به الگوی پاسخ‌دهی یکسان شده که تنوع در پاسخ‌ها را کم کرده و احتمالاً مانع تشخیص تفاوت‌های واقعی بین افراد یا گروه‌ها شود (Diener, 2013). با توجه به این محدودیت، ساخت مقیاس‌هایی با عبارت‌بندی‌های مثبت و منفی به‌صورت متعادل، ضروری به نظر می‌رسد.

استفاده از مقیاس‌های تک گویه‌ای در مطالعات مختلف سنجش رضایت از زندگی کاربرد داشته است. علی‌رغم داشتن مزایایی از قبیل سهولت اجرا، این گونه مقیاس‌ها نیز دارای محدودیت‌هایی هستند. دقت کم (به دلیل عدم در نظر گرفتن پیچیدگی سازه رضایت از زندگی)، پایایی کمتر، روایی سازه ضعیف‌تر، خطای اندازه‌گیری (به دلیل عدم کنترل این

1. acquiescence bias

خطاها)، ابهام (به دلیل احتمال تفسیرهای متفاوت توسط افراد گوناگون) و عدم تغییرناپذیری بین فرهنگی از مهم‌ترین مشکلات روش‌شناختی مقیاس‌های تک‌گویه‌ای رضایت از زندگی هستند (Raudenská, 2023).

با توجه به نکاتی که ذکر شد، محققان دانشگاه کالیفرنیا، ریورساید، مقیاس رضایت از زندگی ریورساید^۱ را با هدف گسترش دامنه این سازه و کاهش سوگیری رضایت‌طراحی کردند. پژوهش در قالب سه مطالعه مستقل انجام شد. در مطالعه اول، ۵۰۴ نفر انگلیسی‌زبان در طیف سنی ۱۸ تا ۶۷ سال مشارکت داشتند. در این مرحله، مقیاس اولیه طراحی شده رضایت از زندگی (با ۲۳ گویه) به همراه مقیاس‌های رضایت از زندگی Diener و همکاران (1985)، عاطفه مثبت و منفی، شادکامی، بهزیستی روان‌شناختی، صفات شخصیت و ویژگی‌های جمعیت‌شناختی اجرا شد. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی با روش حداقل مربعات وزنی، ساختار تک‌عاملی با تبیین واریانس ۵۸ درصد و تعداد ۶ گویه که به‌طور برابر شامل سنجش مستقیم و غیرمستقیم رضایت از زندگی بود، به دست آمد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نیز از این ساختار حمایت می‌کرد. در مطالعه دوم، با استفاده از ساختار نهایی ۶ گوی‌های ارتباط بین رضایت از زندگی و سایر متغیرهای ذکر شده به همراه مقیاس‌های عاطفه هفتگی و پاسخ‌دهی مطلوب اجتماعی ارزیابی شد. هدف مطالعه سوم، تکرار بسیاری از این نتایج و بررسی همبستگی‌های احتمالی بین ارزش‌ها و رضایت از زندگی بود. ابزار رضایت از زندگی با شش گویه شاخص‌های مستقیم و غیرمستقیم رضایت از زندگی، از جمله احساس پشیمانی و تمایل به تغییر زندگی را در بر می‌گیرد. از نظر ویژگی‌های روان‌سنجی، تک‌بعدی بودن، همسانی درونی و پایایی بازآزمایی بالایی برای این مقیاس گزارش شده است. نتایج بررسی تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی بیانگر یک ساختار تک‌بعدی است. روایی همگرا و واگرای این مقیاس در ارتباط با شخصیت، بهزیستی روان‌شناختی، ارزش‌ها و خصوصیات جمعیت‌شناختی به تأیید رسیده است (Margolis et al., 2019). این مقیاس در سایر مطالعات که در ادامه به آن اشاره شده است به کار رفته و روایی و پایایی مناسبی برای آن گزارش شده است.

پیشینه پژوهش

در پژوهشی با افراد بزرگسال (۱۸ تا ۷۰ ساله) در کشور ترکیه، اعتبار و روایی مقیاس مورد مطالعه قرار گرفت (Alici, & Seçim, 2020). بعد از ترجمه و مطابقت با زبان اصلی، تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی انجام شد که نتایج آن، مدل تک بعدی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید را تأیید می‌کرد. بعلاوه وجود همبستگی معنادار میان رضایت از زندگی با بهزیستی روان‌شناختی، عاطفه مثبت و منفی و خرده مقیاس‌های روان‌رنجورخویی، وجدان‌گرایی، توافق‌پذیری و برون‌گرایی تأییدکننده روایی همگرا و واگرایی این ابزار بود. در ارتباط با پایایی، ضرایب آلفای کرونباخ، ضریب دونیمه کردن و همبستگی‌های بین هر عبارت با کل سؤالات مورد بررسی قرار گرفت و همگی در سطح مطلوبی گزارش شدند.

Adamczyk و همکاران (2020) جهت رواسازی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید، ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس را در چهار مطالعه و در گروه بزرگسالان لهستانی (۱۸ تا ۶۲ سال) مورد آزمون قرار دادند. در مطالعه اول، مقیاس اصلی ترجمه و تطابق آن با زبان اصلی مورد بررسی قرار گرفت. سپس، تعدادی از دانشجویان دوزبانه به صورت آزمایشی به سؤالات مقیاس پاسخ دادند تا ابهامات احتمالی قبل از اجرای اصلی برطرف شود. در مطالعات بعدی هم‌زمان با اجرای تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی که نتیجه آن حمایت از ساختار تک عاملی بود، روابط میان رضایت از زندگی با شخصیت، شادکامی درونی، بهزیستی روان‌شناختی، ارزش‌ها، عاطفه مثبت و منفی، مطلوبیت اجتماعی و خصوصیات جمعیت‌شناختی مشابه با مطالعه اصلی بیانگر وجود روایی همگرا و واگرایی مقیاس ریورساید بود.

به‌طور کلی، بررسی پژوهش‌های خارجی حاکی از این بود که مقیاس رضایت از زندگی ریورساید، از ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوبی برخوردار است. با این حال، بررسی پیشینه پژوهشی در داخل کشور نشان داد که مقیاس رضایت از زندگی ریورساید، تاکنون اعتباریابی نشده است. از آنجا که مقیاس ریورساید در یک بافت غربی ساخته شده است، با توجه به ملاحظات و تفاوت‌های بین فرهنگی، نیاز است که کاربردپذیری و اهمیت آن در فرهنگ‌های غیر غربی مانند ایران نیز مورد مطالعه قرار گیرد. بر این اساس، هدف از پژوهش حاضر اعتباریابی و بررسی ساختار عاملی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید در دانشجویان بود.

روش

این پژوهش برحسب روش گردآوری داده‌ها از نوع همبستگی و اعتباریابی آزمون است. شرکت کنندگان این پژوهش دانشجویان دوره کارشناسی مؤسسات آموزش عالی غیردولتی شهر مشهد در نیم سال دوم ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بودند. با در نظر گرفتن تعداد عبارت‌های مقیاس رضایت از زندگی ریورساید و پیشنهاد Kyriazos (2018) حجم نمونه حداقل ۲۰۰ نفر در نظر گرفته شد. با در نظر گرفتن احتمال ریزش نفرات این تعداد به ۲۲۰ نفر افزایش یافت. انتخاب نمونه با روش در دسترس صورت گرفت. بدین ترتیب که لینک پرسشنامه‌ها در گوگل فرم طراحی و از طریق گروه‌های کلاسی برای دانشجویان ارسال شد. گردآوری داده‌ها در بازه زمانی ۲۵ بهمن تا ۱۰ اسفند ۱۴۰۲ انجام شد. گردآوری داده‌ها با مقیاس‌های ذیل صورت گرفت:

۱. مقیاس رضایت از زندگی ریورساید: این مقیاس که توسط Margolis و همکاران (2019) تدوین شده ۶ عبارت دارد و در طیف لیکرت هفت درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۷) نمره‌گذاری می‌شوند. عبارت‌های ۲-۴-۶ نمره‌گذاری معکوس دارند. مجموع نمرات عبارت‌ها محاسبه شده و نمره بالاتر به معنای رضایت بیشتر از زندگی است. Margolis و همکاران (2019) روایی عاملی تأییدی مقیاس را مطلوب گزارش کردند. روایی همگرا و واگرایی در ارتباط با رضایت از زندگی ($r=0/88$)، عواطف مثبت ($r=0/69$)، عواطف منفی ($r=-0/62$)، بهزیستی روان‌شناختی ($r=0/77$)، اضطراب ($r=-0/50$)، افسردگی ($r=-0/71$) و عدم ثبات هیجانی ($r=-0/40$) مطلوب گزارش شد.
۲. فرم کوتاه مقیاس بهزیستی روان‌شناختی^۱: این مقیاس توسط Ryff (1989) تدوین شده است و دارای ۱۸ عبارت است و شش خرده مقیاس شامل پذیرش خود، هدفمندی در زندگی، تسلط بر محیط، روابط مثبت با دیگران، رشد شخصی و خودمختاری دارد. نمره‌گذاری عبارت‌ها در طیف لیکرت هفت درجه‌ای از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۷) انجام می‌شود. دامنه نمرات از ۱۸ تا ۱۲۶ بوده نمرات بالاتر به معنای بهزیستی روان‌شناختی بالاتر است. پایایی و روایی این مقیاس در مطالعات متعددی به تأیید رسیده است (Villarosa & Ganotice, 2018). در پژوهش‌های داخلی ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌ها از ۰/۴۳ تا ۰/۶۰ گزارش شده است (جوشن‌لو و همکاران، ۱۳۸۵). در مطالعه

1. Psychological well-being scale-short form (PWB)

حاضر ضرایب آلفای کرونباخ زیرمقیاس‌ها از ۰/۷۴ تا ۰/۸۹ و برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۶ به دست آمد.

۳. مقیاس رضایت از زندگی^۱: Diener و همکاران (1985) این مقیاس را تدوین کردند. این مقیاس دارای ۵ عبارت است و نمره‌گذاری آن در طیف لیکرت هفت‌درجه‌ای و از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۷) صورت می‌گیرد. مجموع نمرات محاسبه‌شده و نمره بالاتر نشان از رضایت از زندگی بالاتر دارد. روایی عاملی و همگرایی مقیاس در مطالعه اصلی در ارتباط با عواطف مثبت ($r=0/50$) و عواطف منفی ($r=-0/37$) مطلوب گزارش شد. تنهای رشوانلو و کیمیایی (۱۳۹۹) نیز طی دو مطالعه آلفای کرونباخ را ۰/۷۸ و ۰/۸۱ به دست آوردند. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۰ بود.

۴. مقیاس فشار روانی کسلر^۲: این مقیاس توسط Kessler و همکاران (2002) تدوین شده و ۶ عبارت دارد که در طیف پنج‌درجه‌ای لیکرت و از هیچ‌وقت (صفر) تا همیشه (۴) نمره‌گذاری می‌شود. نمرات بالاتر به معنای فشار روانی بیشتر است. روایی و پایایی این مقیاس در مطالعات مختلف مورد بررسی قرار گرفته و به تأیید رسیده است (Kessler et al., 2010). تنهای رشوانلو و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی روایی عاملی اکتشافی و تأییدی و ویژگی‌های سوال-پاسخ این مقیاس را مطلوب گزارش کردند. آنان آلفای کرونباخ را ۰/۸۶ به دست آوردند. آلفای کرونباخ این مقیاس در مطالعه حاضر ۰/۹۱ بود.

ابتدا پرسشنامه به زبان فارسی ترجمه شد. سپس ترجمه معکوس انجام‌شده و به مقایسه هر دو فرم پرداخته شد. فرایند ترجمه در هر گام توسط یک نفر عضو هیئت‌علمی گروه روان‌شناسی مسلط به زبان انگلیسی صورت گرفت. در ادامه در بررسی روایی محتوایی، متخصصان بعد ضرورت (Lawshe, 1975) و مرتبط بودن (Lynn, 1986) را بررسی کردند و نسبت روایی محتوایی^۳ و شاخص روایی محتوایی^۴ محاسبه شد. پس از تأیید روایی محتوایی فرم الکترونیکی پرسشنامه‌ها اجرا شد. بعد از گردآوری داده‌ها، بررسی همسانی درونی و پایایی مقیاس با محاسبه همبستگی میان عبارت‌ها و نیز همبستگی نمره هر عبارت با نمره کل، آلفای کرونباخ و ضریب دونیمه کردن اسپیرمن براون صورت گرفت. از تحلیل عاملی تأییدی و چند گروهی جهت بررسی روایی عاملی تأییدی و تغییرناپذیری جنسیتی

1. The satisfaction with life scale (SWLS)
2. Kessler Psychological Distress Scale (k6)
3. Content Validity Ratio (CVR)
4. Content Validity Index (CVI)

استفاده شد. در نهایت روایی همگرا در ارتباط با رضایت از زندگی و بهزیستی روان‌شناختی و روایی واگرا در ارتباط با فشار روانی بررسی شد. تحلیل‌های آماری با نرم‌افزار SPSS و AMOS انجام شد.

یافته‌ها

در بررسی روایی محتوایی بیست نفر از استادان رشته‌های روان‌شناسی و مشاوره شرکت داشتند. مرتبه علمی ۴۵ درصد استادیار، ۳۰ درصد دانشیار و ۲۵ درصد استاد تمام بود. این افراد دارای سوابق پژوهشی در زمینه روان‌شناسی مثبت‌نگر و حوزه‌های وابسته بودند. پس از حذف پرسشنامه‌های ناقص، داده‌های مربوط به ۲۱۰ نفر از دانشجویان تحلیل شد. بررسی شاخص‌های جمعیت‌شناختی نشان داد که ۵۱/۹ درصد شرکت‌کنندگان زن و ۴۸/۱ درصد مرد بودند؛ ۸۱ درصد در سنین ۱۸ تا ۲۱ سال قرار داشتند؛ ۷۸/۱ درصد در رشته‌های علوم انسانی مشغول به تحصیل بودند؛ ۶۴/۳ درصد مجرد بودند و ۵۸/۶ درصد شاغل نبودند. ضرایب روایی محتوایی برای تمامی عبارت‌ها در سطح مطلوبی قرار داشت. شاخص CVR برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۷ و شاخص CVI برابر با ۰/۹۷ به دست آمد. در بررسی همسانی درونی نتایج نشان داد که همبستگی عبارت‌ها با یکدیگر از ۰/۳۵ تا ۰/۸۲ در تغییر است. کمترین همبستگی عبارت‌ها با نمره کل از ۰/۵۳ برای عبارت ۲ تا ۰/۸۲ برای عبارت ۱ در تغییر بود. آلفای کرونباخ نیز ۰/۸۸ و ضریب دونیمه کردن اسپیرمن براون برابر با ۰/۸۸ بود. شاخص‌های توصیفی در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی

عبارت‌ها	M	SD	کجی	کشیدگی
۱. زندگی‌ام را همین‌طور که هست، دوست دارم.	۴/۸۵	۱/۶۳	-۰/۵۳	-۰/۵۴
۲. اگر می‌توانستم دوباره زندگی کنم، نحوه زندگی‌ام را تغییر می‌دادم.	۴/۵۱	۱/۷۰	-۰/۲۷	۰/۳۱
۳. از زندگی‌ام راضی هستم.	۵/۱۵	۱/۴۶	-۰/۷۶	۰/۲۲
۴. به نظر می‌رسد، آدم‌های اطرافم بهتر از من زندگی می‌کنند.	۴/۷۷	۱/۶۳	-۰/۵۴	-۰/۴۹
۵. من از جایگاهی که الآن در زندگی‌ام دارم راضی هستم.	۵/۰۷	۱/۶۱	-۰/۶۸	-۰/۲۳
۶. می‌خواهم مسیر زندگی‌ام را عوض کنم.	۴/۲۵	۱/۹۲	-۰/۱۸	-۰/۵۸

به‌منظور تأیید ساختار عاملی مقیاس، تحلیل عاملی تأییدی با روش بیشینه درست‌نمایی انجام شد. جهت ارزیابی مدل از شاخص‌های برازندگی استفاده شد. شاخص‌های برازش مدل با

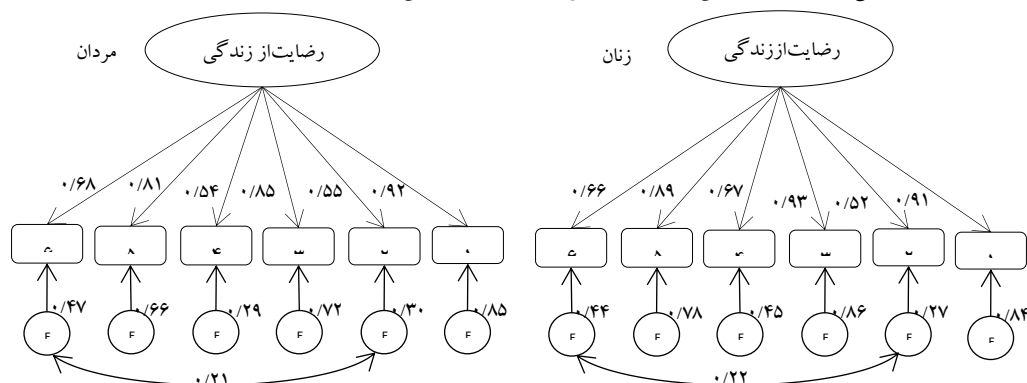
برقراری کوواریانس خطای عبارت‌های ۲ و ۶ در مطلوب‌ترین سطح قرار داشت (جدول ۲). بارهای عاملی استاندارد شده نیز از ۰/۵۴ برای عبارت ۲ تا ۰/۹۱ برای عبارت ۱ در تغییر بوده و تمامی بارهای عاملی معنادار بودند ($P < ۰/۰۱$).

جدول ۲. شاخص‌های برازندگی مدل‌های تحلیل عاملی تأییدی و چندگروهی

مدل	χ^2/df	GFI	NFI	CFI	RMSEA	$\Delta\chi^2$	Δdf
کل شرکت‌کنندگان	۲/۰۲	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۹	۰/۰۷	-	-
زنان	۲/۵۷	۰/۹۴	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۰۸	-	-
مردان	۱/۳۱	۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۹۹	۰/۰۶	-	-
مدل بدون محدودیت	۱/۹۴	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۰۷	-	-
محدودیت بارهای عاملی	۱/۵۶	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۰۵	۱/۷۲	۵
محدودیت کوواریانس عاملی	۱/۵۴	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۰۵	۲/۸۳	۶

به منظور بررسی تغییرناپذیری جنسیتی، تحلیل عاملی تأییدی با مقایسه بارهای عاملی و کوواریانس‌های عاملی در گروه زنان و مردان انجام شد. بدین ترتیب که در ابتدا مدل‌ها بدون محدودیت و به تفکیک دو جنس مورد بررسی قرار گرفتند. جدول ۲ نشان می‌دهد که برازش مدل در هر دو گروه در سطح مطلوبی قرار دارد. بارهای عاملی نیز در شکل ۱ آورده شده و نشان می‌دهند که در گروه زنان بارهای عاملی از ۰/۵۲ تا ۰/۹۱ و در گروه مردان از ۰/۵۴ تا ۰/۹۲ در تغییر هستند. تمامی بارهای عاملی معنادار بودند ($P < ۰/۰۱$). در ادامه مدل بدون محدودیت مورد بررسی قرار گرفت و سپس شاخص‌های برازش مدل‌های با محدودیت بار عاملی و کوواریانس‌های عاملی با مدل بدون محدودیت مقایسه شدند. نتایج نشان داد که بارهای عاملی در میان زنان و مردان برابر هستند ($\Delta\chi^2_{(5)} = ۱/۷۲$, $P = ۰/۸۹$). سایر نتایج نیز گویای آن بود که کوواریانس‌های عاملی نیز در دو گروه زنان و مردان برابر هستند ($\Delta\chi^2_{(6)} = ۲/۸۳$, $P = ۰/۸۳$). بر این اساس تغییرناپذیری جنسیتی در مقیاس رضایت از زندگی ریورساید (RLSS) به تأیید رسید.

شکل ۱. بارهای عاملی تأییدی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید در زنان و مردان

در بررسی روایی همگرا و واگرا ضرایب همبستگی در جدول ۳ نشان‌دهنده آن است که میان رضایت از زندگی ریورساید با رضایت از زندگی (SWLS) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. روابط میان ابعاد و نمره کل بهزیستی روان‌شناختی با رضایت از زندگی ریورساید (RLSS) نیز مثبت و معنادار بود ($P < 0/01$)؛ اما میان فشار روانی با این متغیر همبستگی منفی و معناداری وجود داشت ($P < 0/01$).

جدول ۳. بررسی روایی همگرا و واگرا

مدل	میانگین	انحراف معیار	ضریب همبستگی
رضایت از زندگی ریورساید (RLSS)	۲۸/۶۰	۷/۹۱	۱
رضایت از زندگی (SWLS)	۲۳/۱۵	۶/۰۸	۰/۷۵**
نمره کل بهزیستی روان‌شناختی	۹۱/۱۲	۱۴/۹۲	۰/۶۲**
پذیرش خود	۱۵/۰۸	۳/۳۶	۰/۶۸**
هدمندی در زندگی	۱۵/۱۷	۳/۲۵	۰/۴۴**
تسلط بر محیط	۱۴/۸۱	۳/۲۱	۰/۵۴**
روابط مثبت با دیگران	۱۵/۹۴	۳/۱۹	۰/۳۴**
رشد شخصی	۱۶/۴۴	۳/۵۲	۰/۴۹**
خودمختاری	۱۳/۶۶	۳/۰۱	۰/۳۳**
فشار روانی	۸/۱۴	۵/۰۴	-۰/۶۴**

بررسی تفاوت‌های بین گروهی نشان داد که اختلاف معناداری میان زنان و مردان در رضایت از زندگی ریورساید وجود ندارد ($t=0/25, P>0/05$). برحسب سن تفاوت معناداری وجود داشت و افراد ۳۴ سال و بالاتر از کمترین و افراد ۱۸ تا ۲۱ سال از بیشترین میانگین برخوردار بودند ($F=4/37, P<0/01$). برحسب وضعیت تأهل، گروه تحصیلی و وضعیت اشتغال نیز تفاوت معناداری مشاهده نشد ($P>0/01$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید بود. یافته‌ها نشان داد که همسانی درونی مناسبی میان عبارت‌های مقیاس و نیز هر عبارت با نمره کل وجود دارد. پایایی مقیاس نیز در سطح مطلوبی قرار داشت و نشان می‌داد که RLSS قابلیت ارزیابی پایدار و تکرارپذیر را در میان پاسخ‌دهندگان دارد. این یافته با پژوهش‌های قبلی (Adamczyk et al., 2020; Alıcı, & Seçim, 2020) همسو است. در

این مطالعات، همسانی درونی و پایایی مناسبی برای ابعاد و نمره کل مقیاس گزارش شده است. اینکه هر آیت‌م به‌طور معنی‌داری به نمره کلی رضایت از زندگی کمک می‌کند، بیانگر اعتبار محتوایی مقیاس است که نشان می‌دهد RLSS ابعاد مختلف رضایت از زندگی را به‌طور جامع اندازه‌گیری می‌کند. بر این اساس، به نظر می‌رسد مقیاس رضایت از زندگی ریورساید از پایایی مناسبی در گروه دانشجویان ایرانی برخوردار است.

نتایج بررسی ساختار عاملی با تحلیل عاملی تأییدی حاکی از این بود که شاخص‌های برازش مدل در سطح بسیار مطلوبی قرار دارد و تمام بارهای عاملی نیز معنادار هستند. این یافته با نتایج مطالعه Margolis و همکاران (2019) که ساختار تک‌بعدی مقیاس را مورد تأیید قرار دادند، مشابهت دارد. مشاهده بارهای عاملی قوی نشان می‌دهد که هر آیت‌م مقیاس، نقش معنی‌داری در سنجش رضایت کلی از زندگی دارد. این ابزار، نه تنها رضایت آشکار از زندگی (مانند زندگی‌ام را همان‌طور که هست دوست دارم) را ارزیابی می‌کند، بلکه ابعاد بازتابی و ارزیابی‌کننده (مانند اگر می‌توانستم زندگی‌ام را از نو شروع کنم، مسیر دیگری را انتخاب می‌کردم) را نیز در نظر می‌گیرد. مقیاس رضایت از زندگی ریورساید از شاخص‌های مستقیم و غیرمستقیم رضایت از زندگی مانند پشیمانی، حسرت و تمایل به تغییر زندگی استفاده می‌کند. بیشتر ابزارهای رضایت از زندگی بر ارزیابی‌های لحظه‌ای و ساده متکی هستند که ممکن است منجر به سوگیری پاسخ‌دهی شود- برای مثال، سوگیری مطلوبیت اجتماعی که باعث می‌شود افراد به‌طور ناخودآگاه سطح بالاتری از رضایت را گزارش کنند. RLSS با ترکیب عناصر مثبت و منفی، این سوگیری‌ها را کاهش داده و سنجش معتبرتر و دقیق‌تری از این سازه ارائه می‌دهد.

بررسی تغییرناپذیری جنسیتی یکی دیگر از اهداف مطالعه حاضر بود. بدین منظور، تحلیل عاملی تأییدی با مقایسه بارهای عاملی و کوواریانس‌های عاملی در گروه زنان و مردان انجام شد. نتایج، تأییدکننده تغییرناپذیری جنسیتی در مقیاس رضایت از زندگی ریورساید بود. درواقع، اطمینان‌بخشی این موضوع که تفسیر نمرات مقیاس تحت تأثیر جنسیت قرار نمی‌گیرد، جنبه‌ای اساسی از اعتبار این ابزار را نشان می‌دهد. این یافته علاوه بر تشابه با نتایج مطالعه Margolis و همکاران (2019) با سایر مطالعات نیز همسویی دارد. پژوهش در خصوص نسخه صربستانی مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) که با مقیاس رضایت از زندگی ریورساید (RLSS) مشابه است، تغییرناپذیری جنسیتی را مورد تأیید قرار داد.

(Jovanović, 2017). مبنای نظری برای تبیین تغییرناپذیری جنسیتی در مقیاس رضایت از زندگی، می‌تواند به ماهیت جهان‌شمول سازه مورداندازه‌گیری (رضایت از زندگی) نسبت داده شود. بعلاوه، ساخت گویه‌های مقیاس رضایت از زندگی ریورساید و انتخاب محتوا احتمالاً با ملاحظه دقیق صورت گرفته تا از بافت و زبان وابسته به جنسیت که می‌تواند معرف سوگیری باشد، اجتناب گردد.

همبستگی‌های مثبت و معنادار رضایت از زندگی با مؤلفه‌های بهزیستی روانی (پذیرش خود، هدفمندی در زندگی، تسلط بر محیط، روابط مثبت با دیگران، رشد شخصی و خودمختاری) و رضایت از زندگی تأییدکننده روایی همگرایی مقیاس رضایت از زندگی ریورساید بود. به‌عنوان مثال، در مطالعه Margolis و همکاران (2019) همبستگی مثبت و معنادار رضایت از زندگی با بهزیستی روان‌شناختی به تأیید رسید. همچنین، Lombardo و همکاران (2018) در پژوهشی اطلاعات مستخرج از پیمایش مربوط به ۴۰۰ هزار کانادایی ۱۲ سال به بالا در طی سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۲ را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. یافته‌ها نشان داد که رضایت از زندگی حتی بعد از کنترل عواملی مانند درآمد، سلامت عمومی و جنسیت، به شکل نیرومند و معناداری با سلامت روان همبستگی داشت. همبستگی‌های مثبت بین رضایت از زندگی و مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی با چارچوب نظری بهزیستی ذهنی همسو است. مطابق با این چارچوب، رضایت از زندگی یک جنبه اساسی بهزیستی ذهنی است که هم عناصر لذت‌گرا (لذت و شادی) و هم عناصر سعادت‌گرایانه (معنا و تحقق خویش) را در بر می‌گیرد (Ruggeri et al., 2020).

همبستگی منفی رضایت از زندگی با فشار روانی روایی و اگرایی مقیاس را مورد تأیید قرار داده و نشان می‌دهد که رضایت از زندگی به لحاظ مفهومی از فشار روانی مجزا است. این یافته با مدل دو عاملی سلامت روان که میان ابعاد مثبت و منفی سلامت روان تمایز قائل می‌شود، همسو است (Maddux, 2018). از لحاظ نظری، این یافته‌ها را می‌توان با این مفهوم توضیح داد که رضایت از زندگی ارزیابی شناختی از زندگی فرد به‌عنوان یک کل است که نشان‌دهنده میزان همسویی آرزوها و دستاوردهای فرد است. هنگامی که افراد سطوح بالاتری از مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی را تجربه می‌کنند، احتمالاً زندگی خود را مثبت‌تر درک می‌کنند که منجر به رضایت بیشتر از زندگی می‌شود. برعکس، وقتی افراد استرس روانی را تجربه می‌کنند، ممکن است رضایت کلی آن‌ها از زندگی کمتر شود، زیرا فشار روانی می‌

تواند مانع پیشرفت و رسیدن به اهداف شخصی شود؛ بنابراین، مقیاس رضایت از زندگی ریورساید به‌طور مؤثر این ابعاد را نشان داده و ارزیابی جامعی از رضایت فرد از زندگی را ارائه می‌دهد.

یافته دیگر این بود که تفاوت معناداری میان زنان و مردان در رضایت از زندگی ریورساید وجود ندارد. این یافته با برخی از تحقیقات قبلی که نتایج متفاوتی را در رابطه با تفاوت‌های جنسیتی در رضایت از زندگی نشان داده‌اند، مطابقت دارد. درحالی که بعضی از مطالعات نشان داده‌اند که زنان نسبت به مردان از زندگی خود رضایت بیشتری دارند، برخی دیگر دریافته‌اند که مردان رضایت بیشتری دارند و برخی نیز تفاوت‌های جنسیتی ناچیزی را نشان داده‌اند (Joshanloo, & Jovanović, 2020). به‌عنوان مثال، تجزیه و تحلیل جهانی انجام‌شده در بین گروه‌های جمعیتی در ۱۶۶ کشور نشان داد که تفاوت‌های جنسیتی در رضایت از زندگی معنی‌دار اما اندک است، به‌طوری که زنان در تمام گروه‌های درآمدی، تحصیلات و شغل سطوح بالاتری از رضایت از زندگی را نسبت به مردان گزارش می‌دهند. باین حال، جهت تفاوت‌های جنسیتی برحسب سن و محل زندگی متغیر است (Joshanloo, & Jovanović, 2020). علاوه بر این، یک مطالعه فراتحلیل با تمرکز بر کودکان و نوجوانان نشان داد که رضایت از زندگی در بین گروه‌های جنسیتی تقریباً ثابت است و تنها تفاوتی جزئی به نفع کودکان و نوجوانان پسر وجود دارد (Chen et al., 2020). این مطالعات نشان می‌دهد که رابطه بین جنسیت و رضایت از زندگی ممکن است تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند بافت ملیتی، شرایط اجتماعی-فرهنگی و متغیرهای جمعیت‌شناختی قرار گیرد. توجه به این نکته مهم است که اکثر مطالعاتی که تفاوت‌های معناداری بین مردان و زنان در رضایت از زندگی نشان می‌دهند، اندازه‌های اثر کوچکی را نشان می‌دهند. این موضوع بیانگر این است که اگرچه ممکن است تفاوت‌هایی وجود داشته باشد، این تفاوت‌ها اساسی نیستند (Joshanloo, & Jovanović, 2020).

در پژوهش حاضر، تفاوت رضایت از زندگی برحسب گروه‌های سنی نیز تحلیل شد. نتایج نشان داد که برحسب سن تفاوت معناداری وجود داشت و افراد ۳۴ سال و بالاتر از کمترین و افراد ۱۸ تا ۲۱ سال از بیشترین میانگین برخوردار بودند. میزان رضایت از زندگی می‌تواند به‌طور قابل‌توجهی در گستره عمر متفاوت باشد. یک یافته رایج این است که رضایت از زندگی در سرآغاز جوانی بیشتر می‌شود و سپس ممکن است با افزایش سن

کاهش یابد و اغلب در میان سالی به سطوح پایین تری می رسد و در اواخر زندگی دوباره افزایش می یابد (Aymerich et al., 2021; Schafer et al., 2013). این الگو گاهی اوقات به صورت منحنی "U-شکل" رضایت از زندگی در طول عمر نامیده می شود. کاهش رضایت از زندگی در دوره میان سالی اغلب به عوامل استرس زای مختلف زندگی مانند فشارهای شغلی، تربیت فرزندان و مراقبت از والدین سالخورده نسبت داده می شود (Siedlecki et al., 2008). با این حال، این روندها می توانند تحت تأثیر عوامل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی باشند و بنابراین ممکن است جهان شمول نباشند. برای مثال، مطالعه ای که تأثیر یک برنامه تعامل بین نسلی را بر رضایت از زندگی سالمندان بررسی کرد، نشان داد که چنین مداخلاتی می تواند به طور قابل توجهی رضایت از زندگی را در میان سالمندان بهبود بخشد (Demir, Kurtuluş, 2024). این یافته نشان می دهد که اگرچه ممکن است تا حدودی روندهایی کلی در رضایت از زندگی در بین گروه های سنی وجود داشته باشد، تجربیات و شرایط فردی می توانند تا حد زیادی بر این نتایج تأثیر بگذارند. علاوه بر این، پژوهش ها نشان می دهد که عوامل تعیین کننده رضایت از زندگی ممکن است در گروه های سنی مختلف متفاوت باشد. در افراد جوان تر، عواملی مانند موفقیت های تحصیلی، روابط اجتماعی و تجربیات اولیه شغلی ممکن است نقش مهم تری ایفا کنند. در مقابل، برای افراد مسن تر، وضعیت سلامت، امنیت مالی و شبکه های حمایت اجتماعی ممکن است اهمیت بیشتری داشته باشند (Siedlecki et al., 2008).

سایر نتایج بیانگر این بود که تفاوت معناداری در رضایت از زندگی برحسب وضعیت تأهل، رشته تحصیلی و اشتغال وجود ندارد. نتایج پژوهش ها در مورد تأثیر وضعیت تأهل بر رضایت از زندگی متفاوت است. برخی از مطالعات نشان می دهد که افراد متأهل رضایت بیشتری از زندگی را در مقایسه با افراد مجرد، مطلقه یا بیوه گزارش می کنند که این امر را به حمایت اجتماعی و مزایای اقتصادی ازدواج نسبت می دهند (Kislev, 2023). با این حال، تحقیقات دیگر نشان داده که تفاوت رضایت از زندگی افراد متأهل و مجرد به اندازه ای که قبلاً تصور می شد قابل توجه نیست؛ به ویژه وقتی عواملی چون سن، درآمد و سلامت، کنترل می شود (Joshi, 2020).

رابطه بین رشته تحصیلی فرد و رضایت از زندگی شفافیت کمتری دارد. در حالی که برخی ممکن است استدلال کنند که بعضی رشته ها می توانند به مشاغل با رضایت شغلی و

درآمد بالاتر منجر شوند که به نوبه خود می‌تواند بر رضایت کلی از زندگی تأثیر بگذارد، شواهد قطعی نیستند. مطالعات نشان داده که انگیزه درونی و یافتن معنا در کار با رضایت از زندگی ارتباط قوی‌تری نسبت به خود رشته تحصیلی دارد (Aysan & Aysan, 2017). به طور مشابه، در حالی که اشتغال به طور کلی به دلیل ثبات مالی و موقعیت اجتماعی با رضایت از زندگی بالاتر همراه است، سطوح رضایت از زندگی بین افراد شاغل و بیکار می‌تواند تفاوت‌های ظریفی داشته باشد. به عنوان مثال، کیفیت شغل، امنیت شغلی و تعادل بین کار و زندگی نقش مهمی در تعیین رضایت از زندگی دارند. برخی از مطالعات نشان داده‌اند که کار نامناسب یا عدم امنیت شغلی نیز می‌تواند مشابه افراد بیکار، سطوح مختلف رضایت از زندگی را تحت تأثیر قرار دهد (Zakaria et al., 2017).

در مطالعه حاضر، ویژگی‌های روان‌سنجی قوی مقیاس، مانند پایایی و روایی بالا، نشان می‌دهد که مقیاس رضایت از زندگی را می‌توان در میان جمعیت‌های مختلف دانشجویی به طور دقیق اندازه‌گیری کرد. کم تعداد بودن گویه‌های این مقیاس، این ابزار را برای تحقیقات در مقیاس کلان و نیز مطالعات طولی کاربردی کرده و ارزیابی روند رضایت از زندگی را در طول زمان تسهیل می‌کند. علاوه بر این، انطباق‌یابی این مقیاس، امکان مقایسه بین فرهنگی رضایت از زندگی را فراهم کرده و به درک جامع‌تری از این سازه در میان جمعیت‌های مختلف دانشجویان کمک می‌کند.

با این حال، محدودیت‌هایی نیز در این پژوهش وجود دارد. این مقیاس ممکن است ماهیت چندبعدی رضایت از زندگی را که می‌تواند تحت تأثیر عوامل متعددی فراتر از محدوده مقیاس قرار گیرد، به طور کامل نشان ندهد. روش خودگزارشی آن نیز در معرض سوگیری‌هایی مانند مطلوبیت اجتماعی و رضایت است که به طور بالقوه نتایج را به شکل منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد. علاوه بر این، تمرکز مقیاس بر دانشجویان، ممکن است تعمیم‌پذیری آن را به سایر گروه‌های سنی یا جمعیت‌های غیردانشگاهی محدود کند.

برای برطرف کردن این محدودیت‌ها، مطالعات آینده می‌توانند ساخت مقیاسی که شامل حوزه‌های مختلف زندگی است را موردنظر قرار دهند. اجرای روش‌های ارزیابی جایگزین، مانند گزارش سایر افراد یا شاخص‌های رفتاری، می‌تواند مکمل خود گزارش‌دهی باشد و ارزیابی جامع‌تری از رضایت از زندگی ارائه دهد. گسترش کاربرد مقیاس برای جمعیت‌های گسترده‌تر نیز کاربرد و ارتباط آن را در زمینه روان‌شناسی مثبت افزایش می‌دهد. در حالی که

این مطالعه، اعتبار و پایایی مقیاس را تأیید کرده است، پژوهش‌های آینده می‌توانند به بررسی پایداری طولی، قابلیت استفاده بین فرهنگی و اعتبار پیش‌بینی کننده RLSS در ارتباط با دیگر شاخص‌های بهزیستی روان‌شناختی بپردازند.

مشارکت نویسندگان

نویسنده اول، بررسی، نظارت و تحلیل آماری را به عهده داشت. نویسنده دوم، مسئول نگارش پیش‌نویس اصلی و بخش مبانی نظری بود. سایر نویسندگان، به‌طور برابر در بخش منابع، نگارش روش‌شناسی، جمع‌آوری و غربالگری داده‌ها همکاری داشتند.

تعارض منافع

نویسندگان این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافع ندارند.

سپاسگزاری

از کلیه استادان و دانشجویان گرامی که در مراحل انجام این پژوهش ما را یاری نمودند، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌نماییم.

منابع

- تنهای رشوانلو، فرهاد، کارشکی، حسین، امانی، مریم، اسفندیاری، سعیده، و ترکمنی، مرضیه. (۱۳۹۸). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس فشار روانی کسلر (K6) بر اساس نظریه کلاسیک آزمون و سوال-پاسخ. *علوم پزشکی رازی*، ۲۶(۱۱)، ۲۰-۳۳.
<http://rjms.iuums.ac.ir/article-1-5208-en.html>
- تنهای رشوانلو، فرهاد و کیمیایی، سید علی. (۱۳۹۹). روایی سازه و شاخص‌های سوال-پاسخ مقیاس رضایت از وضعیت رابطه (ReSta). *پژوهش‌های نوین روان‌شناختی*، ۱۵(۵۸)، ۱۴۰-۱۵۶.
<https://dori.net/dor/20.1001.1.27173852.1399.15.58.9.9>
- جوشن‌لو، محسن، رستمی، رضا، و نصرت‌آبادی، مسعود. (۱۳۸۵). بررسی ساختار عاملی مقیاس بهزیستی جامع. *روان‌شناسان ایرانی*، ۳(۹)، ۵۱-۳۵.
<https://sanad.iau.ir/Journal/jip/Article/1054370>
- صمدیه، هادی، تنهای رشوانلو، فرهاد، سعیدی رضوانی، طلیعه و طالب‌زاده شوشتری، لیلا. (۱۳۹۸). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس تک‌بعدی نزدیکی رابطه بر اساس نظریه کلاسیک و سؤال-پاسخ. *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*، ۱۰(۳۸)، ۸۴-۵۳.
<https://doi.org/10.22054/jem.2020.46698.1964>
- طالب‌زاده ثانی، هادی، فرامرزی، سالار و نادى، محمدعلی. (۱۴۰۲). روابط ساختاری شیوه‌های فرزندپروری و شادکامی با میانجی‌گری رضایت از زندگی و کیفیت زندگی در مادران کودکان دارای نارسایی‌های ذهنی. *علوم روان‌شناختی*، ۲۲(۱۲۱)، ۱۷۱-۱۸۸.
<http://dx.doi.org/10.52547/JPS.22.121.171>
- متولیان، سید مهدی، دوکوشکانی، فریمه و یحیی‌زاده جلودار، سلیمان. (۱۳۹۸). بررسی میزان رضایت از زندگی در میان دانشجویان دانشگاه مازندران و رابطه آن با ابعاد شخصیتی. *مجله روان‌شناسی و روان‌پزشکی شناخت*، ۶(۱)، ۲۳-۳۴.
<http://dx.doi.org/10.29252/shenakht.6.1.23>

References

- Adamczyk, K., Trepanowski, R., Celejewska, A., & Ganclerz, M. (2020). Development of the Polish-language Riverside Life Satisfaction Scale and its further validation. *Journal of personality assessment*, 102(6), 817-832.
<https://doi.org/10.1080/00223891.2019.1674317>
- Alıcı, B., & Seçim, G. (2020). The psychometric properties of the Turkish version of the Riverside Life Satisfaction Scale-adult form. *SAGE Open*, 10(4), 2158244020979823. <https://doi.org/10.1177/2158244020979823>
- Aymerich, M., Cladellas, R., Castelló, A., Casas, F., & Cunill, M. (2021). The evolution of life satisfaction throughout childhood and adolescence: Differences in young people's evaluations according to age and gender. *Child Indicators Research*, 14(6), 2347-2369. <https://doi.org/10.1007/s12187-021-09846-9>

- Aysan, M. F., & Aysan, U. (2017). The effect of employment status on life satisfaction in Europe. In *Empirical Studies on Economics of Innovation, Public Economics and Management: Proceedings of the 18th Eurasia Business and Economics Society Conference* (pp. 335-347). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-50164-2_21
- Chen, X., Cai, Z., He, J., & Fan, X. (2020). Gender differences in life satisfaction among children and adolescents: A meta-analysis. *Journal of Happiness Studies*, 21, 2279-2307. <https://doi.org/10.1007/s10902-019-00169-9>
- Chen, X., Wang, L., & Wang, Y. (2024). Experiences of bullying and victimization and adolescents' life satisfaction: A meta-analysis. *Aggression and Violent Behavior*, 76, 101930. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2024.101930>
- Cruwys, T., Ng, N. W., Haslam, S. A., & Haslam, C. (2021). Identity continuity protects academic performance, retention, and life satisfaction among international students. *Applied Psychology*, 70(3), 931-954. <https://doi.org/10.1111/apps.12254>
- Demir, Z.G., Kurtuluş, E. The Effect of an Intergenerational Interaction Program on the Life Satisfaction, Social Support and Loneliness of the Elderly. *Ageing Int* (2024). <https://doi.org/10.1007/s12126-024-09563-y>
- Diener, E. (1984). Subjective well-being. *Psychological bulletin*, 95(3), 542. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0033-2909.95.3.542>
- Diener, E. (2013). The remarkable changes in the science of subjective well-being. *Perspectives on Psychological Science*, 8(6), 663-666. <https://doi.org/10.1177/1745691613507583>
- Diener, E., & Diener, M. (1995). Cross-cultural correlates of life satisfaction and self-esteem. *Journal of personality and social psychology*, 68(4), 653. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0022-3514.68.4.653>
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of personality assessment*, 49(1), 71-75. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4901_13
- Fernández-Sánchez, J., Trujillo-Colmena, D., Rodríguez-Castaño, A., Lavín-Pérez, A. M., Del Coso, J., Casado, A., & Collado-Mateo, D. (2024). Effects of exercise on life satisfaction of people diagnosed with cancer: a systematic review and meta-analysis. *Supportive Care in Cancer*, 32(5), 1-14. <https://doi.org/10.1007/s00520-024-08486-3>
- Garnique-Hinostroza, R., Coaquira, O. H. H., Mamani-Benito, O., Turpo-Chaparro, J. E., Castillo-Blanco, R., Turpo, S. P., & Esteban, R. F. C. (2024, February). Self-esteem and family satisfaction as predictors of life satisfaction in Peruvian highland university students. In *Frontiers in Education* (Vol. 9, p. 1182446). Frontiers Media SA. <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1182446>
- Hawkins, M. T., Letcher, P., Sanson, A., Smart, D., & Toumbourou, J. W. (2009). Positive development in emerging adulthood. *Australian Journal of Psychology*, 61(2), 89-99. <https://doi.org/10.1080/00049530802001346>
- Joshanloo, M., & Jovanović, V. (2020). The relationship between gender and life satisfaction: Analysis across demographic groups and global regions. *Archives of women's mental health*, 23(3), 331-338. <https://doi.org/10.1007/s00737-019-00998-w>
- Joshanloo M, Rostami R, & Nosratabadi M. (2006). Examining the factor structure of the Keyes' comprehensive scale of well-being. *Journal of Iranian Psychologists*, 3(9), 35-51. [In Persian]. <https://sanad.iau.ir/Journal/jip/Article/1054370>

- Jovanović, V. (2017). Measurement invariance of the Serbian version of the Satisfaction with Life Scale across age, gender, and time. *European Journal of Psychological Assessment*. <https://doi.org/10.1027/1015-5759/a000410>
- Kessler, R. C., Andrews, G., Colpe, L. J., Hiripi, E., Mroczek, D. K., Normand, S. L., ... & Zaslavsky, A. M. (2002). Short screening scales to monitor population prevalences and trends in non-specific psychological distress. *Psychological medicine*, 32(6), 959-976. <https://doi.org/10.1017/S0033291702006074>
- Kessler, R. C., Green, J. G., Gruber, M. J., Sampson, N. A., Bromet, E., Cuitan, M., ... & Lara, C. (2010). Screening for serious mental illness in the general population with the K6 screening scale: results from the WHO World Mental Health (WMH) survey initiative. *International journal of methods in psychiatric research*, 19(S1), 4-22. <https://doi.org/10.1002/mpr.310>
- Kislev, E. (2023). Relationship-status and work-life balance satisfaction: Cross-sectional and longitudinal analyses. *Applied Research in Quality of Life*, 18(2), 1115-1142. <https://doi.org/10.1007/s11482-022-10137-w>
- Kyriazos, T. A. (2018). Applied psychometrics: sample size and sample power considerations in factor analysis (EFA, CFA) and SEM in general. *Psychology*, 9(08), 2207-2230. <https://doi.org/10.4236/psych.2018.98126>
- Lawshe, C. H. (1975). A quantitative approach to content validity. *Personnel psychology*, 28(4), 563-575. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/j.1744-6570.1975.tb01393.x>
- Lombardo, P., Jones, W., Wang, L., Shen, X., & Goldner, E. M. (2018). The fundamental association between mental health and life satisfaction: results from successive waves of a Canadian national survey. *BMC public health*, 18, 1-9. <https://doi.org/10.1186/s12889-018-5235-x>
- Lynn, M. R. (1986). Determination and quantification of content validity. *Nursing research*, 35, 382-385. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1097/00006199-198611000-00017>
- Maddux, J. E. (2017). Subjective well-being and life satisfaction: An introduction to conceptions, theories, and measures. In *Subjective well-being and life satisfaction* (pp. 3-31). Routledge.
- Margolis, S., Schwitzgebel, E., Ozer, D. J., & Lyubomirsky, S. (2019). A new measure of life satisfaction: The Riverside Life Satisfaction Scale. *Journal of personality assessment*, 101(6), 621-630. <https://doi.org/10.1080/00223891.2018.1464457>
- Michalski, C. A., Diemert, L. M., Hurst, M., Goel, V., & Rosella, L. C. (2022). Is life satisfaction associated with future mental health service use? An observational population-based cohort study. *BMJ open*, 12(4), e050057. <https://doi.org/10.1136%2Fbmjopen-2021-050057>
- Motevaliyan, S. M., Dokoushkani, F., & Jeloudar, S. Y. (2019). Study of life satisfaction among students of University of Mazandaran and its relationship with personality dimensions. *Shenakht J Psychol Psychiatry*, 6(1), 34-23. [In Persian]
- Oishi, S. (2006). The concept of life satisfaction across cultures: An IRT analysis. *Journal of Research in Personality*, 40(4), 411-423. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2005.02.002>
- Pavot, W., & Diener, E. (1993). Review of the satisfaction with life scale. *Psychological assessment*, 5(2), 164. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/1040-3590.5.2.164>

- Pavot, W., & Diener, E. (2008). The satisfaction with life scale and the emerging construct of life satisfaction. *The journal of positive psychology*, 3(2), 137-152. <https://doi.org/10.1080/17439760701756946>
- Raudenská, P. (2023). Single-item measures of happiness and life satisfaction: the issue of cross-country invariance of popular general well-being measures. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10(1), 1-18. <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02299-1>
- Ruggeri, K., Garcia-Garzon, E., Maguire, Á., Matz, S., & Huppert, F. A. (2020). Well-being is more than happiness and life satisfaction: a multidimensional analysis of 21 countries. *Health and quality of life outcomes*, 18, 1-16. <https://doi.org/10.1186/s12955-020-01423-y>
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of personality and social psychology*, 57(6), 1069.
- Saeedy, S. (2024). A futures study of life satisfaction among Iranian students. *Social Science Information*, 63(1), 68-91. <https://doi.org/10.1177/05390184241229029>
- Salehi, N., Joshanloo, M., Lamont, S & ,Whitehead, D. (2024). Predictors of Life Satisfaction: A Nationwide Investigation in Iran. *Health & Social Care in the Community*, 2024. <https://doi.org/10.1155/2024/8843363>
- Samadieh, H., & Rezaei, M. (2024). A serial mediation model of sense of belonging to university and life satisfaction: The role of social loneliness and depression. *Acta Psychologica*, 250, 104562. <https://doi.org/10.1016/j.actpsy.2024.104562>
- Samadieh, H., & Tanhayeh Reshvanloo, F. (2023). The Relationship Between Sense of Belonging and Life Satisfaction Among University Students: The Mediating Role of Social Isolation and Psychological Distress. *Iranian journal of educational sociology*, 6(3), 11-24. <http://dx.doi.org/10.61186/ijes.6.3.11>
- Samadieh, H., Tanhayeh Reshvanloo, F., Saeidi Rezvani, T., & Talebzadeh, L. (2019). Psychometric Properties of the Unidimensional Relationship Closeness Scale based on classical test theory and item response theory. *Educational Measurement*, 10(38), 53-84. [In Persian] <https://doi.org/10.22054/jem.2020.46698.1964>
- Schafer, M. H., Mustillo, S. A., & Ferraro, K. F. (2013). Age and the tenses of life satisfaction. *Journals of Gerontology Series B: Psychological Sciences and Social Sciences*, 68(4), 571-579. <https://doi.org/10.1093/geronb/gbt038>
- Siedlecki, K. L., Tucker-Drob, E. M., Oishi, S., & Salthouse, T. A. (2008). Life satisfaction across adulthood: Different determinants at different ages? *The Journal of Positive Psychology*, 3(3), 153-164. <https://doi.org/10.1080/17439760701834602>
- Shin, D. C., & Johnson, D. M. (1978). Avowed happiness as an overall assessment of the quality of life. *Social indicators research*, 5, 475-492. <https://doi.org/10.1007/BF00352944>
- Talebzadeh Sani, H., & Nadi, M. A. (2023). Structural relationships between parenting practices and happiness mediated by life satisfaction and quality of life in mothers of children with intellectual developmental disorder. *Journal of psychological science*, 22(121), 171-188. [In Persian] <http://dx.doi.org/10.52547/JPS.22.121.171>
- Tanhayeh Reshvanloo, F., Kareshki, H., Amani, M., Esfandyari, S., & Torkamani, M. (2020). Psychometric Properties of the Kessler psychological distress scale (K6) based on classical test theory and Item-response theory. *Razi Journal of*

- Medical Sciences*, 26(11), 20-33 [In Persian]. <http://rjms.iums.ac.ir/article-1-5208-en.html>
- Tanhaye Reshvanloo, F., & Kimiaei, S. A. (2020). Construct Validity and Item-Response Characteristics of the Satisfaction with Relationship Status Scale (ReSta). *Journal of Modern Psychological Researches*, 15(58), 140-156 [In Persian]. <https://dori.net/dor/20.1001.1.27173852.1399.15.58.9.9>
- Tavakoly Sany, S. B., Aman, N., Jangi, F., Lael-Monfared, E., Tehrani, H., & Jafari, A. (2023). Quality of life and life satisfaction among university students: Exploring, subjective norms, general health, optimism, and attitude as potential mediators. *Journal of American College Health*, 71(4), 1045-1052. <https://doi.org/10.1080/07448481.2021.1920597>
- Tucker, K. L., Ozer, D. J., Lyubomirsky, S., & Boehm, J. K. (2006). Testing for measurement invariance in the satisfaction with life scale: A comparison of Russians and North Americans. *Social indicators research*, 78, 341-360. <https://doi.org/10.1007/s11205-005-1037-5>
- Villarosa JB, & Ganotice FA. (2018). Construct validation of Ryff's psychological well-being scale: Evidence from Filipino teachers in the Philippines. *Philippine Journal of Psychology*, 51(1), 1-20. <http://hdl.handle.net/10722/287336>
- Zakaria, S. M., Kadir, N. B. Y. A., & Baharuddin, K. H. (2017). Marital status, career and income as indicators of life satisfaction among middle-aged career women in Hulu Langat, Selangor, Malaysia. *Populasi*, 25(1), 1-15. <https://doi.org/10.22146/jp.32363>

